

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adódnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hiru-
téknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

16. szám.

Brassó, Kedd, február 9-én.

II. évfolyam 1886.

A nemzetiségek.

A képviselőház folyó febr. hó 5-én tartott gyűlésében ismét felszínre jutott a nemzetiségi kérdés.

Gurban Konstantin román nemzetiségi képviselő a vallás- és közoktatástügyi tárcza költségvetés tárgyalásakor jónak látta kiemelni, hogy nekik — t. i. a nem magyar nemzetiségeknek — e tárcza ellen van legtöbb sérelmük, mert a magyar nyelv bevitele a nemzetiségi iskolákba nem egyéb, mint megfosztani akarása a nemzetiségeknek saját nyelvük-s nemzetiségüktől.

Panaszkodott a képviselő ur, hogy az állam a román középiskolákat nem segítyezi, sőt ha ők maguk erején gymnasiumot akarnak állítani, azt a kormány nem engedi meg.

Tagadja az irredenta kiáltványban való részvétet, avagy csak rokonszenvet is, sőt tagadja azt is, hogy a hazai románoknak ama véres kiáltványok terjesztésében részük lett volna.

„Ha a magyar állameszme — úgy mond — oly színben fog feltüntetni, hogy az magába foglalja a többi nemzetiségek jogos aspirációit, ha a nemzetiségeknek is saját nyelvű tanodákat állítanak, állami kedvezményekben részesítik azokat, nem lesz okuk panaszkodni, hogy kifelé gravitálnak; a míg ez nem lesz, haszontalan a pénzügyítés vagy pótdó, gyanúsítás vagy megfélemlítés: a sebet csak elmérgesítik, de meg nem gyógyítják.“

E felszólalás alkalmat szolgáltatott Tisza Kálmán miniszterelnöknek egy a ház osztatlan tetszésére talált nyilatkozatra. A miniszterelnök gyönyörű beszédében utalt az európai összes államokra. De mit mondott hát a miniszterelnök ur?

„Európában nincs állam, mely midőn megalakult, egy nemzetiségből állott volna, sőt a legtöbb államban azon fajon kívül, mely az államban nevét és jellegét adja, ma még más fajok is meglehetősen nagy számban élnek. Így van ez Romániában, így van ez Szerbiában, így van Németországban kisebb-nagyobb mértékben s így van az mindenütt. De azért mindenütt, a hol állam van, az a faj, mely abszolút vagy relative többségben van, mely azon államot a történelem folyamán megalkotta, kell, hogy azon államra az ő saját jellegét rátsüsse.“

Ez felfogásom a magyar államról is, mint felfogásom minden államról. S ha t. képviselő társaim — higgadt, tárgyilagos és ide illő hangon — de mégis panaszkodnak, arra kérem: nézzenek szét széles e világban, a hol konszolidált, nagyobboeska és nem szövetséges államok vannak: vajjon az azon államban élő, más fajhoz tartozó polgárok akár egyházi, akár iskolai, akár közigazgatási téren részesülnek-e annyi előnyben, mint Magyarországon?

Ha mutathatnak ilyent, akkor köthetik feltételhez a magyar állameszme iránti hűségüket. De ha nem mutathatnak, akkor ne kössék ahhoz, hanem az által, hogy folyton tettel bizonyítják, hogy ha más nyelv is az anyanyelvük, mégis a magyar állam hívei, tegyék lehetővé, hogy az ő speciális faji érdekeikben is minél több történhessék.“

Jól esik hallani e nyílt s határozott szavakat az ország színe előtt; jól esett, mert e szavakban benfoglaltatik a kormánynak egész nemzetiségi politikája.

A kormány s magyar nemzet nem vágja el s nem is akarja elvágni a nemzetiségek kulturális fejlődésének fonalát. A ki ezzel vádolja, az igazságtalan. Hisz magának az államban áll első sorban érdekében, hogy fiai — tartozzanak azok bármely nemzetiséghez — a kor színvonalán álljanak. Soha a magyar nemzet a nemzetiségek kulturális fejlődését akadályozni nem akarta. Ha mindazonáltal azon vádat emelik a románok a kormány ellen, hogy nem engedélyezte az Aradon felállítani szándékolt román gymnasiumot, úgy erre feleletül csak annyit mondhatunk, hogy a midőn a kormány ezt tette, akkor sem akarta utját állani a románok kulturális emelkedésének, hanem azt akarta — a mit minden állam akar — hogy ne szaporodjanak a nemzetiségi iskolák szükségtelen mértékben.

A románok iskolái elegendők a nép műveltségi fokához képest, nincs miért azokat emelni.

Emlékezzenek csak vissza a románok Trefort miniszter levelére Teutsch szász püspökhöz; — maga a miniszter ajánlotta egy új német főiskola felállítását.

Az ily politikát a nemzetiségek kulturális fejlődése elnyomásának nevezni csak nem lehet!

Belföld.

Uj főispán. A hivatalos lap a következő kinevezést közli: Zagorjei, zicsi és zajkai Rubido-Zichy Radoslaw földbirtokost Varasdmegye főispánjává nevezem ki — Kelt Bécsben, 1886. január hó 27-én. Ferencz József, s. k. Bedekovich Kálmán s. k. Gróf Khuen-Hédervary Károly, s. k.

Országgyűlés. A képviselőházban 5-én is élénk érdeklődés mellett folyt a vita a vallás- és közoktatástügyi miniszterium költségvetése, vagyis inkább a kormány vallás- és közoktatási politikája fölött. Részt vettek a vitában: Almásky Sándor, Gyurkovics György, Ugron Gábor, Gurban Konstantin, Tisza miniszterelnök, Herman Ottó, Szilágyi, Virgil, Zimándy Ignác, és Trefort miniszter, a ki két ízben szólalt fel: egyszer Almásky Sándor, másodszor Ugron Gábor beszédére reflektált. Az ülés csak 1/3 órákor ért véget.

Külföld.

A keleti válság.

A bolgár fejedelem s porta között a béke helyreállott. Ezek szerint Sándor fejedelem 5-évre Keletrómélia főkormányzójává neveztetett ki. A szerbek s bolgárok között megkezdődtek a békétárgyalások.

Az újabb táviratok következők:

Konstantinápoly, február 6. A porta által ajánlott nagyköveti konferencia hi: szerint már a legközelebbi napokban fog Konstantinápolyban összeülni. Oroszország már most is kifogásolja a bolgár-török egyezményt.

Belgrád, febr. 6. A szkupstina választott tagjai a kormánynak nyilatkozatot akarna átadni, melyben kijelentik, hogy a jelenlegi kormány iránt teljes bizalommal vannak, hogy a háboru folytatását óhajtják és ezért minden áldozatra készek, végre hogy a nemzettel szemben a felelősséget magukra vállalják.

Belgrád, febr. 6. Minthogy a porta meghatalmazottja a béke-alkudozásokhoz nem jelent meg rendes meghatalmazással, a szerb meghatalmazott utasított, hogy addig ne vegyen részt a tárgyalásokban, míg a porta küldöttje meg nem kapja a rendes meghatalmazást. A tárgyalások e miatt valószínűleg nyolcz napi halasztást szenvednek.

Oroszország már közölte itteni nagykövetével instrukcióit, melyek szerint a béke-tárgyalásoknál a berlini szerződés határozatai semmi esetre sem vonatkoznak be a vitába.

Az újabb diplomáciai akció Oroszország veze-

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

A bosnyák mohamedán leányok.

(Vége.)

E hét nap alatt a férj nem lépi át leendő neje szobájának küszöbét, hanem mindég csak barátjaival van együtt a mellékszobában s ünnepi köntösét hordja, minden belépő vendégének egy teli pohár czukrosvizet nyújtva.

A leánynak pedig keserves hét napot kell kiállani. Napjában csak egyszer kap enni, még pedig estefelé; egész nap még egy csepp vizet sem szabad innia. Ötször fürdik meg teljesen s ötször végzi imáját buzgó ájtatossággal — naponként.

A hetedik napon ismét összegyülekeznek az asszonyok, belépésekor mindegyik csókot vet, természetesen imádsággal egybekapcsolva, a szegény martyr felé s hangos éneklések közepette ismét megfürösztik. Ezután fehér ruhája helyett az ünneplőt adják reá, s pedig a salvár helyett a dimijét (igen bő bugyogót); e fölé rendkívül gazdag himzésű inget, holott haját elől-hátul megnyirják, a fölé gazdag aranyhimzésű fezt tesznek, aranyokkal körülaggatott peskirrel (kendő).

A leány ekkor arczra borul s több órán át e helyzetben maradva, legszentebb imáját mondja el.

Mialatt imáját végzi, az asszonyok egyenként észrevétlenül elhagyják a hátsó és belépő ferde helyzetből emeli őt fel karjaiba.

Ez meglehetősen regényes s kinos eljegyzési mód s csak sajnos, hogy lassanként teljesen kimegy a divatból.

Ilyen az első eljegyzési mód s lám, a mi nőink mennyi kint takarítanak meg azza! is, hogy nem bosnyák mohamedánok.

A második eljegyzési mód sokkal egyszerűbb.

A leány valamely nőrokona kiszemel egy lehetőleg derek fiut, vagy pedig a fiatal ember nőrokona egy lehetőleg szép leányt.

Az első esetről a nőrokon magához hivatja a fiatal embert, arczát sűrű fátyollal borítja és előadja a fiatal embernek szándékát. Elmondja, kinek a leányt szánta neki, elősorolja a tiz ujján a leány minden jó tulajdonságát, szigorú erkölcsösségét huszszor is hangsúlyozza, beszél neki egyet-mást a hozományról is, a családról, a házasság örömeiről s ha mindez nem használ, a vallásról, mely a korai házasságot rendeli, míg az ifju szívét meglágyítván, tervének megnyeri.

Midőn teljesen meggyőződött az ifju komoly szándékáról, akkor elmegy értesíteni a szüléket s leányt a felől s ki lesz tűzve egy nap, a melyen az ifju a leányt fátyol nélkül, színről-színre kivágott derekkal, meztelen mellel láthatja.

A feredza és paskir előtt a mohamedánoknál nagy ünnep van, midőn az ifju elszálla magát arra, hogy a leányt megnézzék, akkor már az eljegyzés leg-

több esetben annyi, mint bizonyos; — e leány-nézésre azonban csakis akkor szánja el magát, ha egy oly asszony ajánlotta a leányt, kinek szavaiban megbízhat.

Az ilyen leánynézés akként történik, hogy a fiatal ember a szülék szelemlikába (férfi szoba) lép, és ott az apával beszélgetvén, rövid szóváltás után, belép a leány fátyol nélkül, nyakán aranyokkal telt szalaggal és oda-oda lép az ifjuhoz, egy csésze maga készített kávé nyújtva át neki. Az ifju a csészét kiveszi kezéből és lassan szörpölgeti, mialatt a leány mozdulatlan áll előtte és várja a kiürült findzsát, melynek átadásakor az ifju a szokásos: „Allah razi okszun guzel kizoglan kiz“ (Isten fizesse meg szép szűz) mondatot mondja, mire a leány oly csendben miként jött, távozik.

Ennyiből áll maga a leánynézés. Ha a leány megtetszett neki, akkor másnap átad az apának egy gyűrűt, melynek belsejébe neve van vésve; a mely perczben az apa a gyűrűt átvette, az óta „güvejün-ek“ (vőlegény) tekintik s a lakodalmat rendesen nyolczad — vagy tizednapra tűzik ki.

A lakodalmi napot düjünnek hívják és akként tartják meg, hogy rendszerint földszinten a férfiak, az emeleten az asszonyok gyülekeznek, esznek-isznak, a míg a ház teljes élelmi készlete elfogyott, akkor azután a lakodalmi napot a nők az ifju házasságát vezető nap óta egymást nem látták.

tése alatt fog kifejlődni, a mi nagyjelentőségű dolog, mert Oroszország beavatkozása fordulatot idézhet elő Szerbia külpolitikájában. Garassanin, hír szerint, utasította Mijatovicot, hogy a békétárgyalásoknál a bolgár uniót is hozza szóba; a porta azonban határozottan kijelentette, hogy Szerbiával e kérdésben nem állhat szóba, mert az egyedül az ő területi és felségjogait érdeklő ügy.

Román lapszemle.

A bukaresti képviselőház és senatus ellenzékének van a kormánytársi ijesztgetésére egy Mumusa t. i. az erdélyrészi hirhedt irredentisták, kiket Bretiano a minisztertanács határozata következtében az országból, mint tudjuk, kiutasított. Mig e sorok napvilágot látnak, addig már Cogalniceanó interpellációja is elfog hangzani a képviselőházban a kiutasított erdélyrészi testvérek érdekében. Azon Ciurcu, a „L'Independence Roumaine“ kiutasított szerkesztője, ennek atyja és Corneanu J. erdélyrészi kiutasított irredentisták nem győzven bevárni Cogalniceanó interpellációjának eredményét Ruscukon a bolgár testvérek között, folyamodást intézett egyenesen a román felsőházhoz vagy senatushoz, remélvén, hogy ezen érett testület bizalmatlanságot szavaz a Bretiano miniszteriumnak és visszahívja az erdélyi testvéreket.

Orleano senator mint a kérvényező bizottság előadója terjesztette elő Csorcuék folyamodványát a senatusban. Orleanu megokolása olyan világos és talpraesett volt, hogy a senatus a napirendre tért elfogadta a Bretianóra bízta, hogy akkor engedje meg a kiűzött idegeneknek a Romániába való visszatérést, midőn ő azt helyesnek találja.

Ide írok Orleanu senator megokolásából néhány tételt: »Sajnáljuk, hogy néhány idegen, de román eredetű, oly helyzetbe hozták a szabadelvű kormányt, hogy őket kiutasítsa; rokonszenven viseltetünk a románok iránt a világ minden részében, befogadjuk, kebelünkre öleljük őket, de azon feltételek alatt, hogy nekünk bajokat ne okozzanak. Tudom, hogy súlyos valakire, hogy kiutasítsassék olyan országból, főleg midőn életének javát abban az országban töltötte el; tudom, hogy nehéz valakire nézve széttegni a megkötött viszonyokat, s elhagyni rokonait, barátait és idegen országokban bolyongani; de a haza érdeke felül áll mindeneken. Bár tanúságot merítenék ebből jövőre még a román eredetű idegenek is s mutatná meg nekik az utat, melyen ennek utána járniok kell, midőn hazánkban tartózkodnak. Bizonyos vagyok, hogy abban a pillanatban, melyben a kormány belátja, hogy Ciurcuék kiutasításának már nincs tovább értelme, ezen rendszabályt vissza fogja vonni. Mert, mint mondtam, nem más, hanem csakis a haza érdeke vezette ezen rendszabályokra.« Megjegyzem, hogy az egész megokolás megérdemelné, ha terünk engedné, hogy szóról-szóra közöljük t. olvasóinkkal, mert a legtisztább honszeretet lengi azt át s érvei megdönthetlenség. De hogy! Hát a »Gazeta« mire való, hanem arra, hogy a fehért feketének, az igazságot szöfizmának, a honszeretetet, cosmopolitizmusnak fesse olvasói számára. Meg is támadja Orleanu szenátor előterjesztését a legráfinozottabb álokoskodásokkal, kimutatja szíve titkos óhajait egy három hasábos vezércikkben, melynek minden sora az igazságnak csűrőse-csavarása olvasóinak félrevezetésére. Mikor a banatusi oláh földészek neki indultak a tejjel mézzel bővelkedő Romániának, hogy onnan Dobrudzsába mehessenek, de a román kormány által mint idegen alattvalók visszautasítottak, rossz néven vette a »Gazeta« azt a bukaresti felfogást, hogy ott különbséget tudnak tenni a román eredetű idegenek és idegen eredetű románok között. Most talán kiábrándult ebből a »Gazeta«? Dehogy ábrándult. Nagyön faj neki az, hogy Orbán szerint, s ezt a szenátus nagy többsége is helyeselte — az erdélyiek

Romániában nem egyebek mint bizonyos román eredetű idegenek s így semmi közös érdekük kincs ezeknek ott az ottani idegen eredetű románokkal.

Ez a Hunfalvi tudománya, kiált fel a »Gaz.«, kinek nincs fogalma e szerint a nemzetközi viszonyokról. A »Gaz.« okoskodása oda lyukad ki, hogy az erdélyi román — mert az erdélyi magyart és szászt bizonyosan nem érti, — mihelyt Romániába kitéheti lábát, ne tekintsek ott idegen ország alattvalójának, hanem Románia honpolgárának.

Ugyan miért? Azért, mert egy vérből származott t. i. Traján vérből a romániai honpolgárokkal s ha egy vérből származott azokkal: tehát mihelyt oda kiment, a katona kötelezettség alól kiszökhetett — csak ez hiányzik okoskodásából, — oda át román honpolgárnak tekintsek. Ha az erdélyi magyar-szekely, szász, ha a németországi német, ha az oroszországi orosz, a francia, angol, olasz Romániába vándorolnak, azok ott idegenek, de ha a magyarországi román kiszökik, vagy utlevéllel kimegy Romániába, ezt ott fogadják tyukokkal, kalácsokkal; mert ez román s egy vérből származott a román honpolgárokkal. Ha nem tesznek így az erdélyi románokkal: akkor Hunfalvy tudományához hajolnak s ebből aztán nagy baja kerekedhet még valaha Romániának. A »Gaz.« szerint Tisza most veri a romániai románokat, »Bretianó pedig kölcsönben az erdélyi románokat. Hogy hol veri Tisza a havaseli románokat, ezt nem mondja meg, találja ki az olvasó. Elég az, hogy szerinte Tisza és Bretianó most az aradi fiákkeresek módjára cselekszenek. »Ha te vered az én zsidómat, én is verem a tiedet.«

Nagyszerű titkot is felfedez a »Gazeta« t. i., hogy Románia kormánya nem tehet másképen az irredentával, mert annak a szomszéd államnak nagyon kifejlett kémrendszere van Romániában, annyira, hogy a román káplártól a tábornokig, mindenkit ismer. S na, ez nagy baj a »Gazeta« nézve, hogy annak a szomszéd államnak kifejlett kémrendszere van Romániában és ő arra vállalkozik, hogy megjelölje, hogy kik ott a spionok ott a bojár urak tánczestélyein. Na, hát ez nagyon csunya mesterség, igazán hozzá illő. Hanem azért a »Gazeta« nem elegendik más ország belügyeibe. Fogadjon el Bretianó a »Gazetától« ezt a tanácsot: »Ha Bretianó ur tovább megy az elkezdett uton, melyen néhány év óta halad: nagyon félünk, hogy politikai bilanczán a román nemzeti érzületet illetőleg utódai számára irtóztató irt hagyand az »idegen eredetű románoknál« kikkel tetszik magát szolgáltatni, hogy a román eredetű idegeneket t. i. az erdélyieket sujhassa.« Szóval nincs meglepődve a »Gazeta« a román senatussal, Bretianóval a román eredetű idegenek azaz: az irredentisták iránt tanúsított maguktartása miatt. A vér vízzé vált. A magyar honpolgár — még ha román eredetű is, oda át idegen. Hazafutás! Minek ez? Hát nem elég-e ha erdélyi román? Bizony nem! Így kell a »Gazetának« kiábrándulni! Szegény »Gazeta« Aoleo, si aoleo!!

Czenkalji.

Res saxonice.

Nagy az öröm Jeruzsálem városában. A szász lapok nagy meglepődéssel veszik tudomásul azon x. y. röpiratát, ki a kultúregyletek ellen akar harcolni.

A mi kedves lapotársunk, a »Kr. Ztg.« február 4-iki számának élén fejezi ki örömét. Szóról-szóra ezt mondja: »Nagy meglepődésünkre szolgál és erősít meggyőződésünkben, hogy elvégre a magyarosítási örülés is megszűnik, hogy végre mégis akadt a magyarok között is egy tárgyilagosan gondolkodó férfiú, a ki hátorkodik — habár csak neve elhallgatásával is — az uralkodó chauvinizmussal szembeszállni. Ezt teszi egy közelebb Budapesten megjelent röpirat szerzője.«

egyik csengős kocsin az ifjut, a másikon a menyaszszonyt az ifju házaspár konakjába.

Az ily házasságnak azonban gyakran igen furesa vége szokott lenni, mert nem lehetetlen az, hogy az ifju házastársak, süket, vagy más egyéb ily kellemes testi fogatkozásban szenved, mibe azonban a legkevesebb esetben szokott az illető férj belenyugodni — pedig kár, mert szerény véleményem szerint ezek a legjobb feleségek — s én — ha nőülni akarnék, mindig szívesen vennék el vak, süket vagy hasonló asszonyt, legalább vagy nem hallja, mit beszélek, vagy nem látja, mit teszek stb. — ez pedig egy jó férjre nagyon kellemes lehet.

Ilyenkor azután a férj vagy hazaküldi másnap kedves élete párját, vagy apja unszolásának engedve, magánál tartja, iparkodván egyszersmind mennél hamarabb tudni rajta és életét megrövidíteni, mihez a jó mohamedánok oly művészileg értenek.

És a szülők ezzel mitsem törődnek, — a rokonság, sógorság megtörtént, a többi pedig nem az ő gondjuk.

... Ilyen a mohamedán leányok férjhezadásának módja Boszniában. Ezzel szemben mily kedvező, szerencsés helyzetben vannak a mi ugynevezett »eladó« leányaink!

Ezután nagy örömeben közöl egy kivonatot aból a gyönyörű műből.

Csakhogy neki is kedvére irt valaki! Furesa magyar ember az, a ki ezt irta. Most legalább ölelkezhetik a »Kr. Ztg.«, »Tagelatt«-al, no meg a kedves »Tribuná«-val.

Mindegyik hozsánát ül. Kedves egészségükre!

Fogarasmegye rovata.

(Közigazgatási bizottság. — Uj posta. — Megyeház. — Fogarasi magyar takarékpénztár. — Fogarasmegyei gazdasági egyesület. — Uj vasut. — Cselédügy. — Uj iskola.

Fogarasmegye közigazgatási bizottsága január havi üléséről csak kissé elkésve irhatok. A gyűlésen általános tiszteletben és szeretetben álló főispánunk, Horváth Mihály ő méltósága elnökölt, a ki tőle megszokott gyönyörű, rövid, de zamatos beszéddel megnyitván az ülést, meleg szavakban üdvözölte a jelenvoltakat az új év alkalmából.

A gyűlés első tárgya a közigazgatási bizottság alosztályainak alakítása volt, melyen szerencsésen átesvén, következtek a december havi s lefolyt félévi jelentések, melyek azonban semmi különös momentumot nem tartalmaztak. A mit az összes jelentésekből konstatálhatunk, az azon örömdetes körülmény, hogy közigazgatásunk minden tekintetben rendes s kifogásolhatatlan, a mi első sorban annak tulajdonítandó, hogy a megye élén mint főispán oly férfi áll, minő Horváth Mihály ur ő méltósága a ki egyrészt tapintata, másrészt erélye által volt csak képes ezen zűrzavarban átvett megye ügyeit oly gyönyörűen rendezni s e mellett magának a lakosság minden rétegében általános tiszteletet és szeretetet biztosítani. A gyűlés után ő méltóságánál kedélyes ebéd volt.

Kucsulata község a Homoród-Fogaras között közlekedő kocsipostáját hálózatába fog bevonatni, illetőleg ezzel összeköttetésbe hozatni; a felállítandó postahivatal számára a pályázat legközelebb fog kiírni.

Az ujonnan épült megyeház elkészült. Nyolczvan ezer forintnál többbe került. A szakértői mérnöki szemle, illetőleg felülvizsgálás f. hó 8-án lesz (Már megvolt. Szerk.) Ideje is, hogy legyen e megye közönségének saját palotája, mely összes központi hivatalait magába foglalja. Hogy ez sikerült, az ismét csak a mi fáradhatatlan főispánunk érdeme kizárólag, a ki a 17 ezer frtos nemesi alap igénybe vétele mellett kieszközölte egy budapesti hitelintézetnél oly előnyös kölcsönt, — minőt nem nem lett volna képes; a ki az építés gondjait teljesen magára vállalva, maga járt el személyesen mindenben s valóban siker is koronázta fáradságát. Az építés Kellhofer J. brassói építész műve, a kinek ez becsületére is válik. A megye csak április végén költözködik be.

A mi főispánunk valóban hasonlít egy kiapadhatatlan forráshoz; mikor egyik terve végrehajlva, új terv, új eszme lép előtérbe.

Igy első sorban neki s az ő nagybecsű közreműködésének köszönhetjük, hogy ma szemben az Albina nevű pénzintézettel itt »Furnika« czégen megnyitott fiókjával s a szászoknak 50 frtos részvénybetétekre alapított »Gewerbs-Vorschuss-Verein«-jával végre fogarasi magyar takarékpénztár létesült, mely részvények alapján, tisztán s egyedül önerején áll fenn, élén a bálványozott főispánunk, mint elnökkel s Fleiszig József-fel, mint igazgatóval.

Hogy ily intézet mily áldás a magyar birtokosra iparosra s kereskedőre, azt itt fejtegetni talán felesleges.

A fogarasmegyei gazdasági egyesület — mely szintén részvényekre alakult — szintén egyike legszebb institutióinknak. Élén — mint választott elnökkel — ismét főispán ur ő méltóságával találkozunk, a ki nemcsak kitűnő főispán, de egyszersmind példás mintagazda. Ez egyesületnek ma már több fiókvalasztmánya van a megyében. Ez egyesület működése valódi áldás megyénk gazdasági viszonyaira s az eredmény már-már érezhetővé válik. Az általa rendezett kiállítások s versenyek jótékonyan hatottak a gazdaközönségre s serkentésül szolgáltak további munkára.

A legfontosabb azonban, miről ma irhatok: az új vasut. Fogarasmegyének reménye van nemsokára vasutat kapni. Itt is a főispán ur keze játszik. Ő kérte s nyerte az építési engedélyt. A vonal Homoródtól kiindulva Ugra, Kucsulata, A-Komána, A-Venice, Sárkány, Mundra s Fogaras községeket érintené. Ez előleges műszaki felmérések, a tervek, szóval a szükséges előmunkálatok már elkészültek s csak várják a munka megkezdését. E vasutvonal hivatva van ugy a magán, mint az állami uradalmak értékét tetemesen emelni. Közvetlenül érinteni fogja az állami ménesuradalmi birtokokat s ez által azoknak értékét növelni. A szállítás tetemesen könnyítették, a mi a termények jövedelmezőségének egyik alapfeltétele. Alapos reményünk van, hogy sikerül állami segélyvel egy konzorcium összeállítása, mely ezen nagy s nehéz munkára vállalkozzék. Az építés sok nehézséggel fog jární; keresztül vagy 10—12 havasi patakon, az Olt partján kell e vasutnak épülni, a melynek minden egyebek mellett az a nagy haszna is lesz, hogy sietetni fogja az Olt szabályozását.

De eltekintve e vasut előnyös befolyásától a kincstári uradalmakra, e vonal hadászati szempontból is igen fontos és ép ezért — azt hisszük — annál inkább sikerül ennek államsegélyvel való felépítése. Adja isten!

Egyik felemítésre méltó mozzanata közéletünknek azon, nemzeti fejlődésünk, magyarságunk gyarapodására fontos körülmény, hogy az állami birtokon

A háztartáshoz, mint nálunk is szokás, minden rokon s jó barát hozzájárul; a konyhaszereket pedig egyáltalában a lakodalmi nép szerzi be.

Vannak gyakran lakodalmak, melyek egy hétnél is tovább tartanak; ilyenkor az egyes helyeken állomásozó török katonaság zenekarát is megfogadják, az azután eltartja őket reggeltől estig szünet nélkül kábitó zenebonával.

Ime, ez a második eljegyzési mód kissé kényes ugyan, de azért nem kevésbé érdekes és regényes.

A harmadik eljegyzési mód már egészen nagyuri, minők nálunk gyakran divlanak.

Ez az ugynevezett érdekházasság. Ez a házasság csak magasabb rangú hivatalnokok és durgazdag bégek közt fordul elő, ha t. i. egyik vagy másik családnak fénye, híre vagy gazdagságának emelése végett szükség van, hogy házasságot kössön nálánál előkelőbb családdal.

Ilyenkor az apák kötik meg a házasságot és a házasságok akarata nem jó soha sem figyelembe. Az ifju megküldi a leánynak apja rendeletéből a jegygyűrűt a nélkül, hogy a leányt csak hírből ismerné, megülik nagy lermával a lakodalmat, a nélkül, hogy egymást csak egyszer is látták volna az eljegyzettek, s csak miután mindenki távozott, holtrészegre itatván magát, nem véve ki a vélegényt sem, — viszik az

a cselédség, béresek stb. gyermekei számára magyar iskola állittatik fel. A Szombatfalván mult évben felállított iskola már is megtermi gyümölcseit. Nemcsak, hogy a román szülők örömmel küldik ide gyermekeiket — még távolabb vidékről is — de fontos ez azért, hogy ezen iskola segítségével megtartsuk székeseléseink gyermekeit a magyarságnak. A vallás-erkölcsi oktatásról is gondoskodva van; egyrészt P. K. fogarasi ev. ref. lelkész, másrészt a fogarasi Szt.-Ferencz-rendi zárda gondoskodik arról, kiknek nemes fáradozásai meg is termik gyümölcseit.

Végezetül felemlitem, hogy nemsokára Oláh-Uj-falu községében állami iskola fog felállittatni. Ez iskola felállítását sürgős szükség követeli, különben az elszórtan s elszigetelten álló magyarság hova-tovább mindinkább beolvad a románságba. Ott van O.-Uj-faluban 30—40 ref. magyar család, Kerczesorában 14—16 magyar család. Mi válik ezeknek gyermekeiből magyar iskola nélkül! K. i.

Egyletek.

Brassó, 1886. február 8.

A Polgári kör helyiségeiben tegnap este folyt le az avégre kiküldött bizottság által rendezett első összejöveteli estély. Amint tudva van, ezen estélyek egyedüli célja alkalmas felolvasások-, szavalt-, dal- és zene által oda-hátni, hogy a polgárság ismeretei gyarapodjanak, hazafias érzelmeik istápolassanak, szíveik a szép, jó és nemes iránt fogékonyak legyenek, szóval, hogy a brassói magyar polgárság szellemileg művelődjék. E szép célért küzd általában a Polgári kör fennállása óta s e nemes cél szolgálatában áll különösen most a rendező bizottság, melynek első sorban köszönhetni a tegnapi igen sikerült estélyt.

A polgárság ifja és örege, az egyesület tagjai családotól s a kör barátai csakhamar zsufoláig megtölték a termeket, ahol egész estén át zavartalan jó kedv, fesztelen egyszerűség, őszinte barátság honolt, míg a késő éjjelbe benyuló műsor minden egyes tétele látszólag megtevé szellem-művelő, kedély nemesítő hatását a jelen voltak fogékony keblére. Igazán házias estély volt, fűszerezve valódi magyar vendégszeretettel. Mig ugyanis egyfelől a lélek nyert táplálékot, másfelől a testről sem lön megfélekedve. Magyar gazdasszonyaink egy jó nagy asztalt gazdagon megraktak pompás hideg süttekkel, térszateműek- és gyümölcsökkel. A sok jó közül alig lehetett választani. Pedig csak választani kellett, ingyen volt az egész, legfőlebb egy pár hatosba került, melyet a fogyasztó jó szántából adott a kör javára. Csoda-e hát, ha mindenki teljesen megelégedve távozott haza azon reményben, hogy nemsokára ismét találkozunk a következő összejöveteli estélyen! Rögtönözve, a közönség mulattatására egy kis tombola is rendeztetett, amelyből az egyesület javára, illetőleg az aprólékos költségek fedezésére, pár forint be is gyűlt s így az estélynek anyagilag is megvolt a maga jó oldala.

A mi magát a műsort illeti, nem lehet azt — de nem is szükséges — úgy elbírálni, mint a nyilvános dal- és zeneestélyekét; mert hiszen az egész mulatság házias, önművelő volt. Elég, hogy a kitűzött cél el lett érve: a közreműködő hölgyek és urak derekasan megállták helyeiket s a közönség testileg, lelkileg jól táplálva, pompásan mulatott.

Hogy a Polgári kör ilyenmü összejöveteli estélyek által jó hírnevét emelni fogja s a közönség között felfelé több-több hódításokat teend, magától értetik. Adja Isten, hogy a brassói magyar (szorosabb értelemben vett) polgárság ezen egyesület zászlaja alatt mielőbb egytől-egyig sorakozzék! Jelenvolt.

A „Dalegylet“ közgyűlése.

A »Brassói Magyar Dalegylet« mintegy 60 működő és pártoló tag jelenlétében Killyéni Endre elnöklése alatt folyó hó 7-én délután 2 órakor tartotta tisztújító közgyűlését. Miután az elnök szívélyesen üdvözölte a tagokat s kellően indokolta — a farsangi estélylyel — a közgyűlésnek január hóról mostanra maradását, s miután ama kérdés felett: »Van-e ez egyesületnek létjoga, missioja?« körülményesebben elmélkednék, a jelenlevők éljenzései között a gyűlést megnyitottak nyilvánítá.

Ezután Józsa Mihály titkár-jegyző a mult közgyűlés jegyzőkönyvét, majd az évi jelentést olvassa fel; a mely világos vonásokban az egyesület évi működésének s az egyesület jól felfogott érdekében tett választmányi intézkedéseknek, úgy a pénztár állásának valóban hű tükrét nyújtotta.

A jelentés végeztével a választmány véleményezése alapján pénztárosnak megadta a közgyűlés a felmentvényt, a tisztikarnak pedig azon oda-adó fáradozás és hazafias ügy szolgálatában álló szolgálatért, melyet ezen egyesület körül legjobb tehetsége szerint kifejtett, a pártolótagok részéről jött indítvány alapján jegyzőkönyvi köszönetet és elismerést szavaz.

A tárgysorozat sorrendén akarnagy évi fizetése 140 frtban állapított meg s karnagyul egyhangú felkiáltással Frank Lipót választott meg.

Még csak a jövő évi költségvetés s egypár kevésbé lényeges indítvány tárgyalatott s aztán az elnök maga és tisztársai nevében, a tanusított bizalom megköszönésének előrebocsátásával lemond állásáról, s a választási jogot a közgyűlés kezeibe teszi le. De csak rövid időre, mert az egyesület ügyei körül szerzett érdemek elismerésül a tisztikar a gyűlés lelkesült éljenzései között közfelkiáltással újra megválasztott s lett újra az egyesület elnöke: Killyéni Endre, alelnöke: Bournáz Ernő, titkára: Józsa Mihály, pénztárosa: Schröder Henrik, ellenőre: Raidl Sándor, kótatárnoka: Nagy Ferencz, gazdája: Vitéz Károly.

A választmányba részint közfelkiáltás, részint titkos szavazás útján beválasztattak: Málly Nándor, Kovács Iános, Kosztolánszky Pál, Breitmeyer Adolf, Benkő Áron, Péter János, Kelemen András és Nyágay János.

Ezzel a gyűlés véget ért; a tagok rövid barátságos összejövetel céljából, mi pedig azzal az erős meggyőződéssel és szent hittel távoztunk, hogy azon egyesületnek, a melynek olyan munkás, tapintatos és törekvő igazgatósága van, mint a helybeli magyar »Dalegylet« nek, lehetetlen előre nem haladnia. Kivánjuk is, hogy a magyarok igaz Istene a »valódi és tiszta hazafias érdekek szolgálatában« őket az egyesület javára, a »Dalegylet«-et pedig összes magyarságunk diszére soká és soká éltesse! —

Az „Első brassói takarékos és önszegélyző szövetkezet“ közgyűlése.

Ezen magyar szövetkezet gyűlésének lefolyását, mely szintén folyó február hó 7-én tartott az alábbiakban adhatjuk.

Nagy István igazgató tőle megszokott egyszerűséggel, de annál nagyobb érdeklődéssel az ügy iránt, pontban 4 órakor megnyitván a közgyűlést, visszapihlantást vet a szövetkezet rövid múltjára, alig két éves életére, s midőn örömmel jelzi, hogy a tagok száma a lefolyt évben mintegy 312-vel szaporodott, s így a korábban tapasztalt közöny és részvétlenség lassankint elenyészni kezd, másrészt méltó megilletődéssel hangsúlyozza a betételeknél észlelt rendtelenségeket.

A megnyitót és jegyzőkönyv olvasást Nagy Imre könyvvivőnek takarosau s a forgalmat hűségesen feltüntető évi jelentése követte. Miután a szövetkezet üzleti kimutatása több példányban kinyomtatva úgy a tagok mint az érdeklődő közönség közt már szétszórtatott, e tekintetben részletekbe nem bocsátkozunk, annyit azonban jólelkismerettel jegyezhetünk meg, hogy a nem várt meglepő eredmény, melyet ez egylet tényleg felmutatott minden ékesszólásnál szebben hirdeti ennek életre valóságát, szükségessét s nem ajánlhatjuk eléggé e helyen is, különösen kisebb iparosainak az ezen egylet körüli sorakozást.

A vagyonállag kimutatást megvizsgáló bizottság jelentése folytán az igazgatóságnak megadtván a felmentvényt, a jövő év költségvetési előirányzata fogadtatott el, azután pedig Piblinger Ede egyhangulag pénztárossá, Fára Péter pedig új választmányi taggá megválasztattak.

Több apró s kevésbé fontos keblügy elintézése után Verzár Lukács felügyelő bizottsági tagnak azon indítványa felett fejlett ki bővebb és élénk eszmecsere: Nem volna-e cél és korszerű, ha a szövetkezet »résztvényes tagsággá« alakulna. Végre is utasított az igazgatóság illetve a felügyelőbizottság, hogy ezt behatóan tanulmányozza s az összi közgyűlésen véleményes jelentést terjesztszen elő.

Végül az igazgató a nagyszámú közönség érdeklődéseért mondott szíves köszönetet s aztán a gyűlést bezárta. Mi előtt rövid referadánkat mi is bezárnók, még egyszer melegen ajánljuk a takarékos szövetkezetet az illető körök, különösen pedig a szegényebb sorsú néposztály figyelmébe, mert ez mig egyfelől fejleszt a takarékosági szellemet, másfelől olcsó pénzzel dolgozik s legfőbb célja a magyar elemet segíteni ott, hol szükség van a segítségre. Hazafi.

Zenészet.

A Vautier-féle leánynevelő-intézetben f. hó 2-án kitűnően sikerült estély rendeztetett. Bevezetésül két kar-ének szolgált, melyeket az intézet összes növendékei nem várt szabatoszággal énekeltek. A bevezetéshez tartozott azon két duett is, melyeknek elsejét Schuster J. és Conradt W. k. a másodikát pedig Conradt W. és Haltrich S. k. a. a mely dicséretre méltó praecizitással, ép oly mély érzéssel énekelte.

Az estély javát »Une douairière improvisée« című francia szindarab s az ezt követő »Pechvogel und Glückskind« című német mese-opera tették ki. Elsőben a növendékek a francia nyelvben való jeles

képzettségüket mutatták be, a másodikban pedig bőzene-képzettségükről adtak meglepő tanubizonyosságot. A csekély számu, de annál elegánsabb publikum egész este ujjabb és ujjabb meglepetésben részesült s tetszésének minduntalan tapsok- és felkiáltásokban adott kifejezést. Midőn végre a növendék-sereg jól kiérdemelt babéraival félrevonult, lelkesülten hívta elő a hálás közönség az intézet érdemes tulajdonosát és fáradhatlan vezetőjét, Vautier kisasszonyt, kiben még mindig elég jólelkűség, szív-jóság van ahhoz, hogy a szülők gyermekeiket teljes bizalommal adják az ő gondozása alá.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Valóságos áprilisi időnk van. A telet csak itt ott még himmondónak fennmaradt kevés hó jelzi. Vasárnap majd nap sütött, majd esett az eső. Este csillagos volt az ég, később pedig úgy esett az eső, akár csak októberben. Hétfő reggelre ismét nagy hópelyhek hullottak alá, — a mi rövid felbeszakítással egész nap tartott. A hó persze elolvadt s van locspocs.

Brassó megye közigazgatási bizottsága f. hó 8-án tartotta február havi rendes ülését, melynek lefolyásáról tér szűke miatt csak lapunk jövő számában irhatunk.

Bál. A brassai róm. kath. nőegylet bálja szombaton f. hó 6-án tartatott meg a »Nr. 1« helyiségeiben. Mindaddig a mig hosszabb közleményt adhatnánk e mulatságról, röviden csak annyit, hogy az minden tekintetben kiválóan sikerült. A legszebb közönség, nemzetiség s vallás külömbség nélkül jelent itt meg s mulatott kedélyesen. Jövő számunkban többet.

Installáció. A bolonyai evangélikus (szász) főkegyház ujjon választott lelkészét, Toncs Andrást, f. hó 7-én, vasárnap nagy ünnepélyességekkel igtatták be lelkészi hivatalába. A beiktatást Obert Ferencz városi lelkész végezte, a ki csinos üdvözlő beszédet tartott.

A postatakarékpénztár február elsejével megnyit. Ugy látszik, közönségünk még nem bir erről kellő tudomással. Azért figyelmeztetjük erre e helyen is.

Enquête. A kereskedelmi miniszteriumban az az állategészségügyi törvény (1874. XX. törv.-cikk) revíziója tárgyában f. hó 15-én Matlekovics államtitkár elnöklése alatt enquête fog tartatni, melyre innen Muray Lajos vesztegintézeti felügyelő ur van meghíva, a ki 13-án utazik Budapestre.

Barthesch-monumentum. A városi tanács — mint megbízható forrásból értesülünk — nem adja ki kéz alatt ezen csarnokot, hanem nyilvános árlejtést hirdet arra. Az erre vonatkozó hirdetmény már el is küldetett a szebeni Tageblatthoz. Hátha akad onnan vevő, vagy bérlő!

Nyílt köszönet. A brassói magyar polgári kör összejöveteli estélyeinek rendező bizottsága kedves köteletségének ismeri, nyilvánosan köszönetet mondani mindazoknak, kik a f. hó 7-én, az egyesület helyiségeiben rendezett estély alkalmával közreműködni szívesek voltak. Elismerést és köszönetet érdemel legfőképen Jaschik Gyula karnagy ur, ki a műsor s így az egész estély életető szelleme volt, egymaga nem kevesebb mint 7 számban működven közvetlen vagy közvetve. Szíves köszönetet mondunk Jaschik Gy.-né u. a.-nak is, úgy szintén Adler K., Hartl J. és G. Józsa G. és Kamaryt O. k. a.-nak, kik az estély sikerét nagyban előmozdíták. Végül Baráczy S. és Téglás L. urnak felolvasása, illetve szavallatáért mondunk hálás köszönetet! Fogadja hálaikat Dávid M. k. a. is, ki szavallatával ráadásul oly kellemesen lepett meg. A Polg. kört s összejöveteli estélyeinket továbbra is jó indulatukba ajánljuk. A rendező bizottság.

Bál. A brassói rendőrségi személyzet idei bálja, mely mult szombaton a Vigarda helyiségeiben megtartatott, fényes bizonyítékát adá azon öröndetes körülményeknek, hogy daczára a jelenleg katonaságilag fegyelmezett legénység erélyes magaviseletének a lakosság irányában, a legénység a város lakosságának minden rétegeiben pártoló és szerető barátokban nem érez hiányt. A vigarda nagyterme a melléktermekkel együtt zsufolva volt a város lakosságának minden részéből és fesztelenül, mondhatni családi ünnepélyességgel folyt a táncz, mint a tánczrenden olvasható vala »csárdás virradtig.« Hogy mily rendkívüli nagy hódolói a jelenlegi legénység Therpsychore ő nagyságának, azt bámulni lehetett. — Hiába! Sokat nyom a latban, ha a legénység katonaviselt ember. A »Bumszti bálók« kitűnő tánczműhelyek, ez meglátszott az ünnepelőkön. Különösen kitűnt a tánczoló közöl »dr. Tauschl«, egy a földvári járási szolgabíró ur által direkt a főkapitányság szolgálatára előkészített tánczmester és »Anstandsheer.« A bált jelenlétükkel a főkapitányság összes személyzete élén a főkapitány ural meglátszott. Ott láttuk egyébiránt Schnell Alfred tanácsnok urat is és a brassói önk. tüzoltó-egylet néhány tagját. Mér, mer rőndnek muszáj lönyii!

Törvénszéki csarnok. A brassói kir. törvénszék mint II. foku bíróságnál 1886. febr. 11-én tartandó nyilvános büntügyi ülésben előadatik: Lőrincz Sára elleni becsületsértési ügy. Moga Jakab Bucura elleni becsületsértési ügy.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 255.—1886.

(62) 1-3

Pályázati hirdetmény.

Brassó megye hétfalusi járásához tartozó Bácsfalu, Türkös, Csernát-falu és Hosszufalu nagyközségekből álló körben lemondás folytán üresedésbe jött, 600 frt évi fizetéssel, 50 frt szállás-bér, 30 kr beteglátogatási és 30 kr halottkémlelési díjjal javadalmazott körorvosi állomásra ezenel pályázat nyitattik.

Pályázni óhajtok felhivatnak, mikép az 1876. évi XIV. törv.-cikk 143. §-sa értelmében szabályszerűen felszerelt pályázati kérelmüket 1886. évi márczius hó 20-ig alattirt járási szolgabíróhoz annyival bizonyosabban nyújtásuk be, mivel elkésve érkezett folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Hosszufalu, 1886. február 4.

Henter Gábor,
szolgabíró.Szám 2106./1885.
telekkvi.

(63) 1-1

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőhalmi királyi járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gráf Mihály sövényesi lakos végrehajtónak Artz Pál és neje sz. Mork Katalin végrehajtást szenvedők elleni 190 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kőhalmi kir. járásbírósa területén lévő Sövényesség községben és határán fekvő, a sövényességi 291. számú telekjegyzőkönyvben A + 127, 259, 341, 290, 527, 818, 858, 864, 961, 1127, 1128, 1212, 1214, 1246, 1275, 1574, 1601, 1672, 1915, 1951, 2168, 2357, 2531, 2542, 2695, 2723, 2806, 2817, 2853, 2968, 2998, 3095, 3143, 3405, 3409,

3418, 3439, 3579, 3580, 3603/4, 3794, 3849, 3871, 4020, 4081, 4093, 4231, 4363, 4419, 4606, 4634, 5106, 5383, 5500, 5501, 5736, 5757/1, 5775, 5908/1, 6136, 6163, 6188/12, 6272, 6295, 6542, 6636, 6657, 6942, 6980, 7159, 7205, 7311, 7398, 7444, 7578, 7579, 7580, 7581, 7612, 8068, 8137, 8322, 8350, 8359, 8396, 8533, 8777, 9034, 9052, 9204, 9205, 9240, 9255, 9491, 9505, 9521, 9532/1, 9706, 9768, 10016, 10029, 10156, 10248, 10316, 10329, 10363, 10499/1, 10591, 10599, 10639, 10678, 10718, 10804, 10891, 10998, 11005, 11695, 11774, 11779, 11820, 12161, 12194, 12195, 12198, 12199, 12208, 12209, 12213, 12255, 12306, 12311, 12373, 12376, 12483, 12620, 13322, 13726, 13741, 13773, 13823, 13867, 14035, 14318, 14353, 14355, 14357, 14404, 14578, 14652, 14786, 14789, 14803, 14892, 15082. és 15352. helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 1241 frt 92 kban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendete, és hogy a fennebbi ingatlanok az 1886. évi február hó 13-ik napján délelőtt 9 órakor a Sövényesség község házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 124 frt 19 krt, illetőleg ennek az egyes telekkönyvi jószágtestekre eső részét készpénzben vagy az 1881. évi 60. törv.-cikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. törv.-cikk 170. §-a értelmében a bantpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1885. november 2.

A kir. járásbírósa mint telekkvi hatóság.
Vén.
kir. járásbíró.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy az eddig Biró Gyula cége alatt fennállott **férfi- s női czipő- és kalap-üzletet** megvettem, melyet Biró Gyula további vezetése alatt folytatok. — Azon kellemes helyzetben lévén, hogy az eddiginél jutányosabb árban állhatok a t. közönség rendelkezésére ujonan berendezett választékos lábbeli-üzlettemmel.

MOLNÁR ZS.

Klastrom-utca, 12. szám alatt.

(61) 1-3

Ugyanitt egy butorozott szoba is kiadó.

Eladó gőzcséplőgép.

A fogarasi m. kir. ménesbirtokon egy nyolcz lőerejű, még használható állapotban lévő Clayton és Shuttleworth-féle gőzcséplőgép mozgonnyal együtt eladó. — Részletes értesítést a ménesbirtok igazgatóságánál nyerhetni Fogarason, hol a gép is megtekinthető.

(40) 5-6

Ménésbirtok igazgatóság.

Az

„EQUITABLE”

életbiztosító társaság New-Yorkban.

Alapított 1859-ben.

Biztosítási tőke 1884. decz. 31-én 788.993,384 frt.
A társaság vagyona „ „ „ 148.312,910 „
Nyeremény tartalék „ „ „ 26.733,223 „
Az 1884. évben kötött új biztosítások
összege 216.436,495 „

Az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

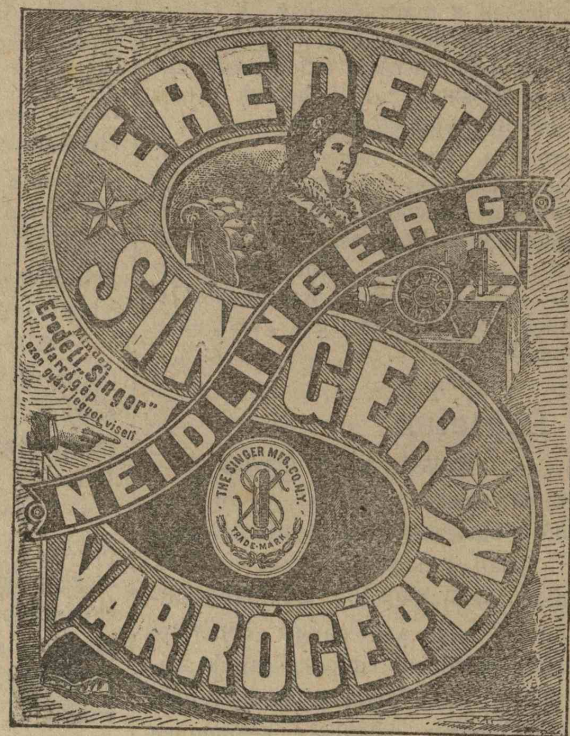
Minden kötvény három év múlva megtámadhatatlanná válik.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, Andrassy-út 12.

(88) 2-10

Neidlinger G. Brassó, nagy-utca 492.

Neidlinger G. Brassó, nagy-utca 492.

Valódi Singer-féle varrógépek csak

NEIDLINGER G.

nagy-utca 492. szám alatt kaphatók.

Eladás hetenként 1 forint részlet mellett.

Alapos tanítás ingyen. Biztos jótállás.

Minden szerkezetű használt varrógépek fizetés gyanánt fogadtatnak el.

Minden a helybeli piacon Singer név alatt kibocsátott varrógépek utánzottak.

(20d) 3-

Bécsben,
Singerstrasse
15. szám a.

PSERHOFER J.

gyógyszertára
az „Arany
birodalmi almához”.**Vértisztító labdacok,**

ezelőtt „általános labdacok” név alatt, utóbbi alig létezik egy neve a betegségeknek, melyben e labdacok csoda-hatásukat be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, hol sok más gyógyszerek hasztalanul lettek felhasználva, e labdacok segítségével számtalanul és rövid idő alatt teljes kigyógyulás eredményeztetett. Egy doboz 15 labdacossal 21 kr. Egy tekerés 6 dobozzal 1 frt 5 r. (Egy tekerésnél kevesebb nem küldetik.)

Számtalan elismerő levelek érkeztek, melyekben e labdacok fogyasztói hálájoknak kifejezést adnak azért, hogy a legkülönfélébb nehéz nyavalyákból ismét teljes egészséghez jutottak. A ki csak egyszer is próbát tett e labdacokkal, azokat tovább ajánlja.

A sok hála nyilatkozatokból néhányat itt közlünk.

Leongang, 1883. május 15.

Igen tisztelt ur! Az ön labdacai csakugyan csodálatos módon hatnak; ezek nem olyanok, mint a másféle földesít szerek, hanem csaknem minden bajban valószínűleg segítenek. — A huszonnégy megrendelt labdacomból a legtöbbet jobbrautoknak s ismerősöknek kiosztottam s ezek mindegyikénél segítettek; sőt agy személynél is, kiknél különféle bajok s gyarlóságok léteztek, ha nem is tökéletes egészséget, de jelentékeny javulást nyertek, s e labdacokat folyvást használni kívánják. Azért kérem, küldjön nekem ismét 5 csomagot. — Részemről s mindazok részéről, a kik az ön labdacai által már szerencsések voltak egészségünket visszanyerni, fogadják legmilyebb köszönetünket.

Deutinger Márton.

Bécs-Szt.-György, 1882. febr. 16.

Tisztelt uram! Az ön pillüliért nem bírom legbensőbb hálámat elegendőképpen nyilatkoztatni, mert nem, ki már évek óta bélihánysban szenvedett, Isten segédelmével most csak az ön vértisztító labdacai által lett kigyógyítva, s ha ő még most is kényeztetve van némelykor azokból néhányat bevenni, még egészsége

olyannyira helyre van állítva, hogy most már ifjodott erővel minden teendőit végezheti. — E köszönetnyilatkozatomat kérem a szívedő emberiség javára felhasználni, s egyszermind nekem még 2 csomag pillüli és 2 darab kina-zappant küldeni. Maradok kiváló mély tisztelettel

Novák Alajos, főkerész.

Beos, 1881. február 20-án.

Tekintetes ur! Azon feltétellel, hogy az ön gyógyszerai mind oly jó hatással bírnak, mint az ön híres fagybalszama, mely családomban több avult fagydagadatokat gyorsan kigyógyított, minden ugynevezett általános szer iránt táplált ellenszenvem mellett is elkövettem magamat az ön vértisztító labdacai használatára, hogy ezen apró gölyöcskák segítségével sokévi aranyeres bajomat bombázhassam. Nem tartózkodom önnek bevallani, hogy régi bajomból négyélt használás után tökéletesen kigyógyultam, s most ismeréseim körében e labdacokat legzorgalmasabban ajánlom. Az ellen sincs semmi kifogásom, ha ön e sorokat — de nevem aláírása nélkül — közzé teszi.

Mély tisztelettel C. v. T.

Fagybalszam, Pscherhofer J.-től, Sok év óta fagyos tagokra s minden időlt sebre mint legbiztosabb szer elismervé. — Egy köcsög 40 kr.

Amerikai közsvénykenőcs, Pscherhofer J.-től, gyors és biztos hatású, tagadhatatlanul a legjobb szer minden közsvényes és csúszos bajok, ugymint gerinczagybántalom, tagszaggyulladás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fűlszaggyulladás stb. ellen. — Ára 1 frt 20 kr.

Élet-essencia, (prágai cseppek); megromlott gyomor, rossz emésztés és mindenemű altesti bántalmak ellen kitűnő házi-szer. — Egy üvegcsével csak 20 krajczár.

Tannochinin kenőcs, Pscherhofer J.-től, Évek hosszú szer között orvosok által legjobbnak elismervé, — Ára egy elegánsan kiállított nagy szelenczével 2 forint osztr. ért.

Egyetemes tisztító-szer Bullrich A. W.-től. Ki-emésztés minden következményei, ugymint: főfájás, székülés, gyomorgörög, gyomorhív, aranyeres bántalmak, székrekedés stb. ellen. — Egy csomag 1 frt.

Utifű-lé, egy már régi idő óta ismert, kitűnő stb. ellen. — Egy üvegcsé 50 kr.

Egyetemes tapasz, Staudel tanártól, vágás- vagy emésztés nyavalyás dagadatokra és régi, időnkint feltűrt dagadatokra is a lábakon; megrogyzott mirigydagadatokra, fájdalmas pokolvarra, sebes és gyuladt emlőkre, közsvényfolyásokra s hasonló bajoknál számtalanszer bebizonyult szer. — Egy köcsög 50 kr.

Golyva-balszam, a golyva ellen biztos szer. — Egy üvegcsé 40 kr.

(16) 2-12

Hasonszenvi (hom.) mindenféle gyógyszerek készletben tartatnak.

Az itt felsorolt szereken kívül még mindazon gyógyászati különlegességek, melyek osztrák lapokban ajánlva vannak, kaphatók, ugymint:

Alpesi növény-likör, Bernhard W. Ottmártól. Egy üveg 2 frt 60 kr; fél üveg 1 frt 40 kr.

Mész-vasszörp, Herbabny-től. — Egy üveg ára 1 frt 25 kr.

Schaumann gyomorsója. Egy doboz 75 kr.

Ferencz-pálinka, (sósborszesz). — Egy üveg ára 60 krajczár.

Stájer növénysszörp. Egy üveg 88 kr.

Szem-essencia, dr. Rommershausentől. Egy üveg 2 frt 50 kr; félüveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Hufeland szemdohánya. — Ára egy doboznak 60 kr.

Közsvény-fluid, Kwizdától. Egy üveg 1 frt.

stb. és minden netalán raktáron nem létező cikkek kívánatra pontosan és legjutányosabb áron megszerezhetnek.

Küldeményezések 5 forint összegben alul postával csak az összegnek postautalvánnyal való előleges beküldésére, — nagyobb összegeknél utánvétellel is teljesíthetnek.